

04-10-2023 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

† Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰεροθέου,
Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Ἡχος Λ^φ Πα^φ

χ^Μ π^Π θε^Δ
 π^Π Θε^Δ ος Κυριος και ε πε φανεν η μιν Δ
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
 τι Κυρι ου π^Π ι^φ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ως ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὸνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

π^Π θε^Δ ος Κυριος και ε πε φανεν η μιν Δ
 Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος Δ εν ο
 νο μα τι Κυρι ου π^Π ι^φ

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ως ἄνω)

Τῇ Τετάρτῃ ἘΠαρασκευῇ
Ἀπολυπίκιον τοῦ Σταυροῦ
Ὕχος ἡ πα

χ ^π Κωσον Κυρι ε τον λαον σου Δ
και ευ λο γη σον Διτην κληρονο μι αν σου
π ^π νι κας τοις βασι λε ευ σι Δι κα τα βαρ
βασι ρων δωρου μενος π ^π και το σον φυ
λα ατ των Διδι α του Σταυρου σου πολι
τε ευ μα π ^π Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοποίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι,
Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἴκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Γενοῦ σου, ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

ΟΔ 10-2023 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

χριστού — σαρκαρι—
Δ Οι την σην προστα σι αν κε κτη με νοι Α
χραν τε Δικαι ταις σαις ι κε σι ι αις των δει
νω ων εκλυτρου με νοι Ρ τωσταυ ρωτου υι ου
σου εν παντι φροιφρου με νοι Ρ κα τα χρε ος
σε πααντες Διευ σε βως με γαλυ νομε Ε εν Ρ π

ΟΔ 10-2023 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἅγιος ἥϊ Νη^Ω Γα

Βλέπων δὲ Ληστής, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς,
ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς
ὑπῆρχε σαρκωθείς, δὲ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, οὐκ
ἄν δὲ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ
σειομένη ἐκυμαίνετο, ἀλλ' δὲ πάντων
ἀνεχόμενος. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Ἄγιος Παντοκράτορες Βλέπων οἱ ληστῆς τον Αρχηγὸν τῆς ζωῆς
ης η ε πι Σταυρού κρε μα με νο ον ε λε ε
γεν δε ει μη Θε ος υ πηρχε σαρκω θεις ο
συν η μιν σταυρω θεις η ουκ αν ο η λι ος
τας α κτινας ε να πε ε κρυψεν η ου δε η
γη σει ο με νη ε κυ υ μαι νε ε το δι αλλ

ο παντων α νε χο με νος μνη σθη τι μου

Κυ ρι ε εν τη Βα σι ι λει α α σου **Δ**

Στιχ. Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἐν μέσῳ δύο Ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης, εὑρέθη ὁ Σταυρός σου, τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρός γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δ Εν μεσω δυ ο ληστων ζυγος δι και

ο συνης εν ρεθη ο Σταυρο ο ος σου **Δ** του

μεν κα τα γο με νου εις Α αδην **π** τω βαρει

της βλασφη μι ι ας **π** του δε κου φι ζι με

νου πταισμα των προς γνωσιν θε ο λο γι ας

Χριστε ο Θε ος δο ο ζα α σοι **Δ**

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ λυτρωτήν, ἥ
ἀμνὰς θεωροῦσα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ἡλάλαζε
δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, δρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα
ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, ἥ
πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς
προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

**Μετα τὴν β' Σπχολογίαν,
Καθίσματα Σταυρώσιμα .^τΗχος πλ. δ'.
Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν**

Ἐν μέσῳ τῆς Ἐδέμ, ξύλον θάνατον ἤνθησεν,
ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε·
γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἄφθαρτοι ὅντες,
φθαρτοὶ γεγόναμεν, σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου,
τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ
γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἐν με σω της Ε δεμξυλον θα να α το
ον ηνθη σεν ἀ εν με σω δε της γης ξυλονζω
ης ε εβλαστη σε ἀ γεν σα με νοι γαρ του
πρωτου αφθαρτοι ον τες φθαρ τοι γε ε γονα
μεν ἀσχον τες δε του δευ τε ε ρου της α φθαρ
σι ας κα τε τρυν φη σα μεν ἀ δι α σταυ
ρου γαρ ε σω σε Χριστος το γε νος των α αν
θρωω πων ἀ

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ^τ
αιώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Τὸ προσταχθὲν μασπιῶς

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὸν, ξύλον
ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἔχθρός, εἰσφέρων
νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ

ἔνδυμα, ἀνθρώποις, φέρον ἐπάγη, ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος, δλος ἐπλήσθη, πάσης χαρᾶς, ὃν ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἐκβοήσωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, δακρυρροοῦσα, ἔλεεινῶς ἡ Θεοτόκος ἀνεβόα· Ἀκατάληπτον ὄντως, Γίě τὸ πάθος σου, οὐ φέρω τῶν σπλάγχνων μου χωρισμόν, οὐ στέγω ὁρῶσά σε, ἐν Σταυρῷ, μὴ παρίδῃς τὴν δούλην σου, ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, δοξάζων με κραυγάζουσαν· Πολυέλεε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γένεσιν

Καθίσματα

΄Ηχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μασπικῶς

Τύλον πικρίαν ἐν Ἐδέμ, τὸ πρὶν ἐξήνεγκε, ξύλον Σταυροῦ δὲ γλυκεράν, ζωὴν ἐξήνθησεν· ὁ Ἀδὰμ γὰρ φαγών, εἰς φθοράν, κατώλισθεν· ἡμεῖς δέ, κατατρυφῶντες σαρκός Χριστοῦ, ζωούμεθα, καὶ θεούμεθα μυστικῶς, Βασιλείαν λαμβάνοντες, ἀΐδιον τοῦ Θεοῦ· διὸ καὶ πίστει κράζομεν· Δόξα Λόγε τῷ πάθει σου.

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις
αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν, ὅμοιον

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν, τὰς
πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὄρμάς, καὶ τὰς
κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν
χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν, τῶν ἀσθενῶν, καὶ
ζῶντες καὶ μετὰ τέλος, θαυματουργεῖν, ὅντως
θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὀστέα γυμνά,
ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δι εγ κρα τει ει ας των πα θων τας πυ
 ρι φλε κτους α πο νε κρω σαν τες ορ μας
 και τας κι νη σεις του Χριστου οι μαρτυ ρες
 ε λα βον την χα ριν Δι τας νο ο σους α πο
 δι ω ω κειν των α σθε νων Δι και ζω ων τες
 και με τα τε λος θαυ μα τουρ γειν Δι ον τως

Φαυ μα πα ρα δοξον ^ν**Δ** ο τι ο στε ε α
γυ μνα^ρ**η** εκ βλυζου σιν ι α μαα τα ^Δ**Δ** δο
ξα τω μο ονωθε ω ω η η μων
Δόξα... **Κ**αι νῦν... **Σ**ταυροθεοτοκόν.
Άνεστης ἐκ νεκρῶν.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα,
κρεμάμενον Σταυρῷ, κατιδοῦσα ἐβόα· Τέκνον
μου τί τὸ ξένον, καὶ παρ' ἐλπίδα, νῦν τοῦτο
θέαμα; Πῶς ἡ ζωὴ τῶν πάντων, βροτοῖς ὅμοίως
καταδεδίκασαι; Ἀλλὰ ἀνάστα Λόγε ἐκ νεκρῶν,
τριήμερος ὡς εἴρηκας.

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ'
ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν-
δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
άναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανών Σταυρώσιμος,
 'Ωδὴ α'
 Ἡχος πλ. δ'.
 'Ο Είρμος

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε,
 τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος,
 σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν,
 Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν,
 ὅσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Στίχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῇ ἐκ τοῦ ξύλου ἐνηδόνῳ βρώσει με,
 νεκρὸν γενόμενον, ἐπὶ Σταυροῦ Λόγε, νεκρωθεὶς
 ἐζώωσας, καὶ δόξῃ κατεκάλλυνας, προσκυνῶ
 σου τὸ κράτος, ὑμνολογῶ τὰ παθήματα, καὶ τὴν
 εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄμετρον.

Στίχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ως ἐφηπλώθη ἐπὶ ξύλου ἄμπελος, ἡ
 ἀγεώργητος, οἶνον ἡμῖν θείας, χάριτος
 ἀπέσταξε, καρδίας τὸν εὔφραίνοντα, καὶ τῆς
 πλάνης τὴν μέθην, ὀλοσχερῶς ἀναστέλλοντα, καὶ
 τὴν ἀμαρτίαν καθαίροντα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις, καθορῶσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν· Οἵμοι Τέκνον! ὡδῖνας, ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, νῦν ὁδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
'Ωδὴ α'
''Ηχος πλ. δ'
Ἄρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται,
δεδοξασμένη Ἀγνή, ἡ τῶν πιστῶν δόξα, μόνη
χρηματίσασα· διὸ μελλούσης δόξης με, κοινωνὸν
σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντά σε ἀνάδειξον,
ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εύλογημένος ὁ καρπὸς Πανάμωμε, ὁ τῆς
κοιλίας σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες, τῆς ἀρᾶς
ἐλύθημεν, εύλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον
θαῦμα, ἀκατανόητον ὅραμα, πάντων τῶν
βροτῶν τὸ διάσωσμα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Η τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σὲ Κύριε, πληθὺς
ἐκάστοτε, τῶν Μαθητῶν δῆμος, Προφητῶν ὁ
σύλλογος, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων σου, διὰ τῆς
Θεοτόκου, ἀμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι
ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κε τὴν ἐν σπλάγχνοις δεξαμένην Ἀχραντε,
τὸ πῦρ τὸ ἀστεκτον, ἐκδυσωπῶ πίστει, τῆς
γεέννης ρῦσαι με, καὶ τῆς ἀποκειμένης μοι, διὰ
πλῆθος πταισμάτων, κολάσεως ἐλευθέρωσον,
σοῦ ταῖς εὐπροσδέκτοις δεήσεσι.

Κανών τοῦ Ἅγίου.
·Ωδὴ α' Ἡχος πλ. δ'
·Υγρὰν μιοδεύσας

Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν οὐρανοφοίτην μυσταγωγόν, θεόληπτον Παῦλον, τὸν τοῦ κόσμου σαγηνευτήν, διδάσκαλον ἔχων θεωρίας, τῆς ἀνωτάτω μύστης γέγονας.

Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ πνευματοκίνητος ἐμφανῶς, τοῦ Παύλου σε γλῶσσα, φθεγγομένη τὰ τοῦ Θεοῦ, μυστήρια Μάκαρ παριέσχε, καὶ θεηγόρον ἀπειργάσατο.

Δόξα...

Νυττόμενος πόθῳ πνευματικῷ, καὶ θείοις λογίοις, ἐν συνέσει προσομιλῶν, τῷ πάντων Δεσπότῃ πανιέρους, θεολογίας ἀνατέθεικας.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Φωτὸς ἀϊδίου θεοπρεπές, δοχεῖον Παρθένε, γενομένη καὶ καθαρόν, κηλίδων με πάσης ὀμαρτίας, καὶ μολυσμάτων πλῦνον Δέσποινα.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
΄Ωδὴ γ'.
΄Ηχος πλ. δ'.
΄Ο Ειρμὸς .

Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἄγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο στερεώσας οὐρανόν, καὶ γῆν ὁ θεμελιώσας, καὶ τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ πεδήσας, σὺ ἐδέθης δι' ἐμέ, Σταυρῷ προσαναρτώμενος, ὅπως δεσμῶν με λύσῃς, τῆς ἀμαρτίας Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυροῦ τῷ ξύλῳ ὁ ἐχθρός, προσκόψας ἔθανατῷ, σὺν τοῖς δαιμοσιν αὐτοῦ τοῖς κακούργοις, καὶ ὁ γεύσει πονηρᾶ, κατακριθεὶς ἥλεηται, καὶ ἐδρασμῷ ἡ κτίσις, εὔσεβείας ἐνίδρυται.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Η πολυῦμνητος Ἀμνάς, τὸν Ἄρνα θεασαμένη, πρὸς ἐκούσιον ἐλκόμενον πάθος, καὶ σταυρούμενον σαρκί, ἡλάλαζε δακρύουσα, καὶ τὴν μακροθυμίαν, ὕμνει τὴν τούτου δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ωδὴ γ'. Ἡχος πλ. δ'
Ούρανίας ἀψίδος ὄροφουργὴ Κύριε...

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ιερᾶς πολιτείας, ἀποπεσῶν ἄχραντε,
παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος,
ὅλος γεγένημαι, ἡ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης
κατακρίσεως, ὁῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στεναγμοὺς ἀνενδότους, καὶ ψυχικὸν
δάκρυον, καὶ διηνεκῆ μοι παράσχου, Κόρη
κατάνυξιν, ὅπως πενθήσω μου, τὰ συμφυέντα
μοι πάθη, ἐξ ἀπροσεξίας μου, Θεοχαρίτωτε.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπουράνιαι τάξεις, λειτουργικὰ πνεύματα,
δῆμος Προφητῶν Ἀποστόλων σου, καὶ
Μαρτύρων σου, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε,
ἐκδυσωποῦσιν Οἰκτίρμον, τῷ λαῷ σου δώρησαι,
πταισμάτων ἄφεσιν.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συμπαθείας με θείας, ὡς συμπαθῆς
Ἄχραντε, νῦν καταξιῶσαι δυσώπει, τὸν
εὔσυμπάθητον· τρόπους ἀσπλάγχνους γάρ,
ἀσυμπαθεῖς κεκτημένον, μετανοίας τρόποις με,
νῦν ἀνακάλεσαι.

Κανών τοῦ Ἅγίου.
Ωδὴ γ' Ἡχος πλ. δ'
Οὐρανίας ἀψιδος

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως ἱερολογοῦντα, τὰ ἱερὰ γράμματα, καὶ τῆς εὔσεβείας τὸν λόγον, ἀνακηρύττοντα, πάντες τιμῶμεν σε, χαρμονικῶς συνελθόντες, μάκαρ Ἱερόθεε καὶ μακαρίζομεν.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Сυντονίᾳ καὶ νεύσει, καὶ θεϊκῷ ἔρωτι, πρὸς τὸν εὔεργέτην τῶν ὅλων, ἀνατεινόμενος, τὸν νοῦν ἐλάμπουνας, μαρμαρυγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, καὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας Μακαριώτατε.

Δόξα...

Φερωνύμως ἐκλήθης, καὶ ἱερὸν ἐνθεον, καὶ ἡγιασμένον θεόφρον, ὥφθης ἀνάθημα, τῷ Παντοκράτορι, καὶ Ποιητῇ τῶν αἰώνων, καὶ ναὸν ἐκόσμησας, τὸν ἐπουρανιον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οὐρανὸν ὁ τανύσας, καὶ τὸν τῆς γῆς Ἀχραντε, γῦρον ὁ κατέχων τὰ πάντα, φύσει Θεότητος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, σωματικῶς κατεσχέθη, καὶ πιστοῖς σε στήριγμα, πᾶσιν ἀνέδειξεν.

΄Ωδὴ γέ, τῶν Ἀγίων
Ὕχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμὸς

Οὐρανίας ἀψιδος, ὁροφουργὲ Κύριε, καὶ
τῆς Ἐκκλησίας Δομῆτορ σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ
ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα μόνε φιλάνθρωπε.

Ὕχος λαὶ —

χ^M Γ
 ρ ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε
 κυ ρι ε ρι και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ
 με στε ρε ωσον ♪ εν τη α γα πη τη ση ♪ των
 ε φε των η α κρο της ρι των πι στων το στη
 ριγ μα μο νε φι λαν θρω πε ε ε ε ε ε
 ε ρι

Κάθισμα Ὁχος γ'
Θείας πίστεως

Πᾶσαν ἥρδευσας τὴν οἰκουμένην, ὥσπερ νάμασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς εὔσεβείας ἐκβλύζων τὰ δόγματα· ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγή, ὁ Χριστὸς ἐν σοί, ἐπανεπαύσατο ὁ Ἱερόθεε· Πάτερ ὅσιε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θείας φύσεως οὐκ ἔχωρίσθη, σάρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκου Μητέρα Παρθένον σε,ώς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος· Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ωδὴ στ', τοῦ Μηναίου
Ὕχος πλ. δ'. Ὁ Ειρμὸς

Ιλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὕχος λαὸς — Γα

Γαλανοῦντα — Δαστοῦντα —
Δ | λα σθη τι μοι Σω τηρ πολ λαι γαρ

αι α νο μι αιμου ^Δ_q και εκ βυ θου των κα κων
α να γα γε δε ο μαι ^γ_Δ προς σε γαρ ε βο
η σα ^χ_λ και ε πα ακουσον μου ^χ_λ ο Θε ος
της σωτη ρι ας μου ου ου ου ου ^γ_Δ

Κοντάκιον τοῦ Ἅγίου
Ἵχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ

Τὸν Ἱεράρχην Ἀθηνῶν ἀνευφημοῦμέν σε,
ώς μυηθέντες διὰ σοῦ ξένα καὶ ἄρρητα·
ἀνεδείχθης γὰρ θεόληπτος ὑμνολόγος. Ἄλλὰ
πρέσβευε παμμάκαρ. Ἱερόθεε, ἐκ παντοίων
συμπτωμάτων ἡμᾶς δύεσθαι, ἵνα κράζωμεν·
Χαίροις Πάτερ Θεόσοφε.

Συναξάριον

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν
Ἄγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου, Ἐπισκόπου
Ἀθηνῶν.

Στίχοι

Ἡερόθεος Ἱερώθη σοι πάλαι,
Νῦν δ' αὖ μεταστάς, καὶ συνήφθη σοι Λόγε.
Ὕοι σῆμα κάλυψε τετάρτῃ Ἡερόθειον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου
Ἡερομάρτυρος Πέτρου Καπιτωλίων.

Στίχοι

Εὕθηκτος ὃν μάχαιρα Πνεύματος Πέτρος,
Τὸ τοῦ ξίφους εὔθηκτον οὐκ ἐδειλία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἅγιας
Μάρτυρος Δομνίνης καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς
Βερίνης, καὶ Προσδόκης.

Στίχοι

Τὸ τοῦ ποταμοῦ ὁρεῦμα ὁρεῖς κόραι,
Βοιωτικῶν ἔχουσιν ἀγνοημάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου
Μάρτυρος Αὐδάκτου, καὶ Καλλισθένης τῆς
αὐτοῦ θυγατρός.

Στίχοι

Ξίφει θανὼν, Αὔδακτε Μάρτυρις Κυρίου,
Σὺν Μάρτυσι ζῆς καὶ Θεὸν ζῶντα βλέπεις.
Θεοῦ θεωρεῖ κάλλος ἡ Καλλισθένη,
Οὕπερ τὸ θεῖον εἶχεν εἰς σκέπην σθένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ἀμμοῦν τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι

Ἄσκήσεως διηλθε τὴν στενὴν τρίβον,
Ἀμμοῦν ὁ θεῖος, καὶ τρυφῆς εὗρε πλάτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων
Μαρτύρων Φαύστου, Γαΐου, Εὐσεβίου, καὶ
Χαιρήμονος τῶν Διακόνων.

Ταῖς τῶν Ἅγιων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Ωδὴ η', τοῦ μηναίου
 Ἡχος δ'
 Ο Ειρμὸς

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
 προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
 τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε,
 δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους
 ἴδων, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ
 Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
 ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡχος πᾶς Νη Γα

 ^N πτα πλα σι ως κα μι νον των Χαλ
 δαι αι ων ο τυραννος τοις θε ο σε βε
 σιν εμ μα νως ε ζε καυ σε δυ να μει δε κρειτ το
 νι πε ρι σω θεν τας του ου τους ι δων τω
 Δη μι ουρ γω και Λυ τρω τη α νε βο α

οι Παι δες ευ λο γει τε ^Ν ^Δ ι ε ρεις α νυ μνει
τε ^Γ ^Δ λα ος υ πε ρυ ⁺ ψου ου τε εις παν τας
τους αι ω ωνα α α ας ^Γ ^Δ ^Γ

Την Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Τημωτέρα. ὩΗχος πλ. δ^ν. (ἐκ τοῦ Γά)

ῷΗχος λᾶ Nη Γα

Γ
 Δ Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ

 ρι ον Δ και η γαλ λι α σε το πνευ μα

 μου Δ ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι μου Δ

 Δ Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ

 και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

 ρα φιμ Δ την α δι α φθο ρως Δ Θε ον Λο

 γον τε κου σαν Δ την ον τως Θε ο το κον σε

 με γα λυ νο μεν Δ

Δ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

 πει νω σιν της δου λης αυ του Δ ι δου γαρ α

πο του νυν ^χ_Δ^q μα κα ρι ου σιμε πα σαι αι γε νε

αι ^Γ_Δ

^Π
δι ^Π Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ δι

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φιμ δι την α δι α φιο ρως ^Δ_q Θε ον Λο

γον τε κου σαν δι την ον τως Θε ο το κον σε

με γα λυ νο μεν δι

δι ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο δυ να τος δι και α γι ον το ο

νο μα αυ του δι και το ε λε ος αυ του ^χ_Δ^q

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε

νοις αυτον

δι

π
δι Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ δι
 και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
 ρα φιμ δι την α δι α φιο ρως θε ον Λο
 γον τε κου σαν δι την ον τως Θε ο το κον σε
 με γα λυ νο με ν δι

χ^N ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
 νι αυ του δι δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη
 φανους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των δι
 π
δι Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ δι
 και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

Γ Π Γ
ρα φιμ **δι**την α δι α φιο ρως **Δ** Θε ον Λο
γον τε κου σαν **δι**την ον τως Θε ο το κον σε
με γα λυ νο μεν **δι**

χ **N** Γ
δικα θει λε δυ να στας α πο θρο νων
και υ ψω σε τα πει νους **δι** πει νων τας ε νε
πλη σεν α γα θων **Δ** και πλου τουν τας ε ξα
πε στει λε κε νους **δι**

Π
δι **Τ**ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ **δι**
και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
ρα φιμ **δι**την α δι α φιο ρως **Δ** Θε ον Λο
γον τε κου σαν **δι**την ον τως Θε ο το κον σε

με γαλυ νομεν

με γαλυ νομεν

δι θν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος

αυ του μη σθη ναι ε λε ους δι κα θως ε

λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων δι τω

Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος

δι Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ε ραν α συγ κρι τως των Σε

ρα φιμ δι την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν δι την ον τως Θε ο το κου σε

με γα λυ νο μεν δι

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὥδη τοῦ κανόνος
·Ωδὴ θ' Ὁ Εἱρμὸς

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡφθη τοῖς
ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
γέγονεν, εὔρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε
Θεοτόκε, Ἄγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
μεγαλύνουσιν

Ὕχος λαὸς — Γα

Γ ρά Ε ξε στη ε πι του τωο ου ρα νος ρα
 και της γης κα τε πλαγη τα πε ρα τα ι ο τι
 Θε ος ι ω φθη τοις αν θρω ποις σω μα τι κως
 ρα και η γα στηρ σου γε γο νεν ι ευ ρυ χω
 ρο τε ε ρα των ου ρα νων ρα δι ο σε
 Θε ο το κε ι Αγ γε ε λων και αν θρω πων ρα

τα ζι αρ χι αι με γα λυ νου σιν **Γ**
~**Ηχος πλ. Δ'** ξι ον ε στιν ως α λη θως
μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον **Δ** την α
ει μα κα ρι στον και πα να μω μη τον **Δ** και
μη τε ρα του Θε ου η μων **Γ** την τι μι ω
τε ραν των Χε ρου βιμ **Γ** και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ **Γ** την
α δι α φιο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν **Γ**
την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο με ε
ε **Γ**
εν **Γ**

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἅγιου
Ὕχος γ'
Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Οτε ἡ Μήτηρ τοῦ Λόγου, πρὸς τὰς ἐκεῖ
καταπαύσεις, μεταναστεύουσα ὥφθη, σὺν τοῖς
λοιποῖς Ἀποστόλοις, σὺν λερόθεε υἱοῖς, ἐπέστης
ταύτην προπέμπων.

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:
Ὕχος β'

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ὥραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκὸν Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως
τεκοῦσα, καὶ θρηνῳδοῦσα ἐβόα· Οἵμοι,
γλυκύτατον Τέκνον! πῶς ἔδυς ἐξ ὄφθαλμῶν
μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

ΑΙΝΟΙ
ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἀστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὅδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

“Υμος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἀσμα καινόν, ἥ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὑφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἄινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ φαλτηρίῳ φαλάτωσαν αὐτῷ.

“Οτι εύδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἄι ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις,
καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις
σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον,
δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς δσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

‘Ο προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εύδοκίᾳ.

‘**Υ**μνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Γίός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“**Ο**τι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἔκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἰ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Cοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ὀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοὶ Κύριε.

“Οτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός: **Ἄμην.**

‘Ο Ιερεύς: **Εἰρήνη πᾶσι.**

‘Ο χορός: **Καὶ τῷ πνεύματί σου.**

ὁ διάκονος: **Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.**

‘Ο χορός: **Κοί, Κύριε.**

‘Ο Ιερεύς: **Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....**

‘Ο Ιερεύς: **Κὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

‘Ο χορός: **Ἄμην.**

Καὶ ἀρχόμεθα φάλλειν τὰ Ἀπόσπιχα τῶν Αἰνων.

Σταυρώσιμα

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ
Ἄποσπχα τῶν Αἴνων.

Σταυρώσιμα

Τοῦ Μωϋσέως ἡ ράβδος, τὸν τίμιον
Σταυρόν σου, προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ
γὰρ σώζεις, ὡς ἔκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν
σου Φιλάνθρωπε.

N

ἌΓου Μω σε ε ως η ρα βδος τον τυ πον
 του Σταυ ρου σου προ ε τυ που Σω τη ηρ η
 μων ἐν αυ τω γαρ σωζεις ως εκ βυ θου θα
 λασσης τον λα ο ον σου Φι λα αν θρωω πε Ἄ

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ηὔφροάνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὔφροανθείημεν, ὀνθῶν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὃν εἴδομεν κακά, καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

‘Ο ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτέ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἔξήνθησε, τὸν πηγάσαντα, τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ, τὸ δὲ ἐζωοποιησε, πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν, οὗ τῆς ἀφέσεως χοινωνούς, ἡμᾶς ἀνάδειξον Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Δ ^N εν Ε δεμ Πα ρα δει σος πο τε το
ξυ λον της γνω σε ως α νε βλα στη σεν εν
με σω των φυ των Δ η Εκ κλη σι α σου
Χρι στε τον Σταυ ρον σου ε ξην θη σε Δ τον πη
γα σαν τα τω κοσμω την ζωην Δ αλ λα το
με εν ε θα να τω σε βρω ω σει φα γον τα

τον Α δαμι^Δτο δε ε ζω ο ποι η σε πι ι
στει σω θεν τα τον Λη στην^γ δι ου της α φε σε
ως κοι νω νους^Δη μας α να δει ξον Χριστε ο
Θε ος^Δ δι ο τω πα θει ει σου λυ υ υ σας^γ δι την
καθη η μων μα νι αν του εχ θρου^Δ δι και α
ξι ωσον η μας της ου ρα νι ου Βασι λει α
ας σου^γ δι

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τί ύμᾶς καλέσωμεν
Μαρτυρικὸν

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀγήτητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπελαύετε τὴν χάριν, αἰωνίως τῆς

ζωῆς. Τυράννων, ἀπειλᾶς οὐκ ἐπτοήθητε,
βασάνοις, αἰκιζόμενοι εὑφραίνεσθε, καὶ νῦν τὰ
αἷματα ὑμῶν, γέγονεν ἴάματα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Μαρτυρεῖς Χριστουοί αἱ τιτητοιδίαι οἱ
νικησαντες την πλανην τη δύναμα μειτου
Σταυρουούνται πελας ε τε την χαριν
αιωνιως της ζωης διατηρουανται αν
νων απειλασουκ ε επτοηθητεδια βασα
αααανοις αικιζομενοι ευφραινεσθε
σθεδιαι νυν τα αιματα υμωων γε γονεν
αι αιματαταις ψυχαις ημων διπρεσβευσα
τετουσω θηναι τας ψυχας ηημων δι

Δόξα... Καὶ νῦν...
Σπουριθεοποιόν, ὅμοιον

Ἄγιλω προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἔώρακεν
ἀσπόρως, ἡ Τεκοῦσά σε Ἀμνάς, κατεξαίνετο τὰς
ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ; Γίέ μου, πῶς
σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδικον, πῶς θυγήσκεις, ὁ
ἀθάνατος ὡς ἀνθρωπος, λόγον μοι δὸς φῶς
γλυκύτατον, βλέψον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ
δόξασον, ταύτην Λόγε τῇ ἐγέρσει σου.

‘Ο Ιερεύς: Ἐγαθὸν τὸ ἔξομολογείσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φάλλειν τῷ ὄνόματί σου Ὅψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἄναγνώστης: Ἡγιος ὁ Θεός, Ἡγιος Ἰσχυρός, Ἡγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο Ιερεύς: Ὁτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

ΟΔ 10-2023 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ὕψης ἡ πά

χ ^Π π ρω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ Δ

και ευ λο γη σον ^Δ Δ την κληρο νο μι ανσου

χ ^Π π νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ Δ κα τα βαρ

βα α ρων δωρου με νος ^Π π και το σον φυ

λα ατ των ^Δ Δ δι α του Σταυρου σου πο λι

τε ευ μα ^Π π **Δόξα... Και νῦν...**

Θεοτοκίον εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου. χ ^Π π Δ ^Δ Δ α χραν τε

θε ο το ο κε η εν ου ρα νοις ευ λο

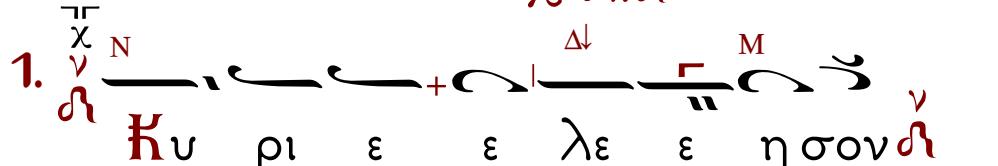
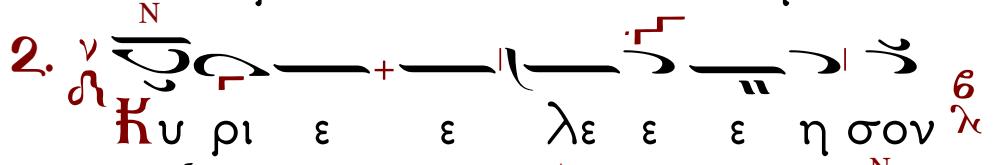
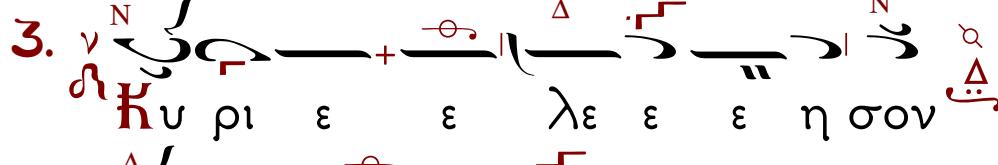
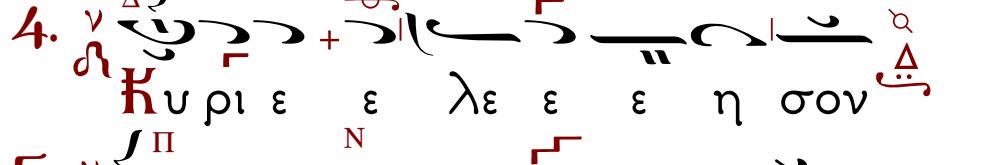
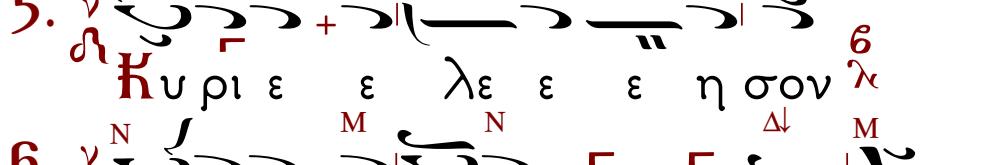
γη με ε νη και ε πι γης δοξο λογου με ε ε

νη ^z χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε ε ^Π π

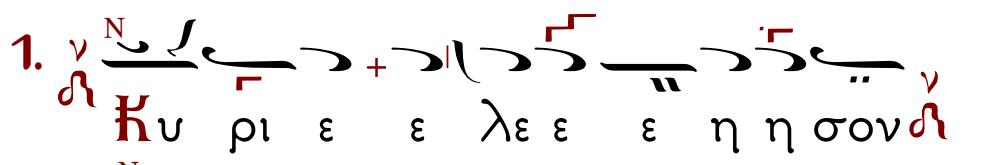
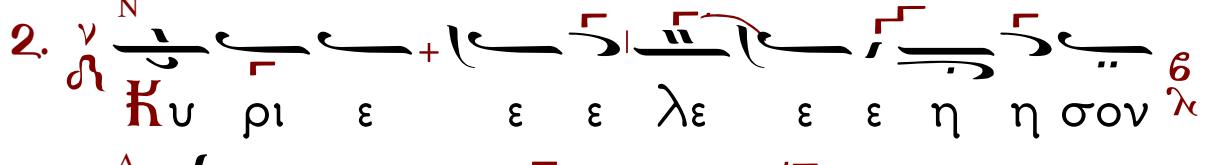
Εις τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ὕπαγος λαβε Νη

1.
2.
3.
4.
5.
6.

ΕΤΕΡΑ

1.
2.
3.

4. $\gamma \overset{\Delta}{\cancel{\alpha}} \overset{M}{\cancel{\alpha}} \alpha + \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}}$
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ν $\overset{\Gamma}{\text{η}}$
5. $\gamma \overset{N}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \alpha + \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}}$
 Κυ ρι ε ε λε ε η σο ν $\overset{\pi}{\text{η}}$
6. $\gamma \overset{N}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \alpha + \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\gamma}{\cancel{\alpha}}$
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σο ν $\overset{\gamma}{\text{η}}$
7. $\gamma \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \alpha + \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}}$
 Κυ ρι ε ε λε η σο ν $\overset{\Gamma}{\text{η}}$
8. $\gamma \overset{\Delta \Theta}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \alpha + \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}}$
 Κυ ρι ε ε λε η σο ν $\overset{\alpha}{\Delta}$
9. $\gamma \overset{\Delta}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \alpha + \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}}$
 Κυ ρι ε ε λε η σο ν $\overset{\Gamma}{\text{η}}$
10. $\gamma \overset{N}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \alpha + \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}}$
 Κυ ρι ε ε λε ε η σο ν $\overset{\pi}{\text{η}}$
11. $\gamma \overset{N}{\cancel{\alpha}} \overset{\Delta}{\cancel{\alpha}} \alpha + \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{N}{\cancel{\alpha}}$
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σο ν $\overset{\gamma}{\text{η}}$
12. $\gamma \overset{N}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}} \overset{\Gamma}{\cancel{\alpha}}$
 Σοι Κυ ρι ε $\overset{\gamma}{\text{η}}$

ΟΔ 10-2023 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

Αντίφωνο Α'
Ἅγιος Δι

Ἄλλα μη ην
Σπχ. α'

γα δον το ε ξο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου γ ψιστε

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπχ. β' Του α ναγ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη δει αν

σου κα τα νυκτα

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας 6

Σπχ. γ' Ο τι ευ φρα νας με Κυ ρι ε

εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις ερ

γοις των χει ρωνσου α γαλ λι α σο μαι Δ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας 6

Σπχ. δ' Ο τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε

ος η μων και ουκ ε στιν α δι κι α

εν αυ τω Δ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας 6

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. $\overset{\text{χ}}{\Delta}$ $\overset{\text{χ}}{\Delta}$ $\overset{\text{χ}}{\Delta}$ $\overset{\text{χ}}{\Delta}$ $\overset{\text{χ}}{\Delta}$ $\overset{\text{χ}}{\Delta}$

$\overset{\text{χ}}{\Delta}$ Ταῖς πρε σβει αἰς της Θε ο
 $\overset{\text{χ}}{\Delta}$ το οκου $\overset{\text{χ}}{\Delta}$ Σωτερ σωσον η μα $\overset{\text{χ}}{\Delta}$ α ας $\overset{\text{χ}}{\Delta}$

Αντίφωνο Β'

Ἅγιος Δι

$\overset{\text{Δ}}{\Delta}$ $\overset{\text{Δ}}{\Delta}$ μη ην $\overset{\text{Δ}}{\Delta}$

Σπχ. α' $\overset{\text{χ}}{\Delta}$ $\overset{\text{χ}}{\Delta}$ $\overset{\text{χ}}{\Delta}$ $\overset{\text{χ}}{\Delta}$ $\overset{\text{χ}}{\Delta}$ $\overset{\text{χ}}{\Delta}$ Κυ ρι ος ε βα σι λευ

$\overset{\text{χ}}{\Delta}$ σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το $\overset{\text{Δ}}{\Delta}$ ε

$\overset{\text{χ}}{\Delta}$ νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

$\overset{\text{χ}}{\Delta}$ πε ρι ε ζω σα το $\overset{\text{Δ}}{\Delta}$

$\overset{\text{χ}}{\Delta}$ Πρε σβει αἰς των α γι ων σου $\overset{\text{Δ}}{\Delta}$ σωσον η

$\overset{\text{χ}}{\Delta}$ μας Κυ ρι ε $\overset{\text{χ}}{\Delta}$ 6

ΟΔ 10-2023 ΟΡΘΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ Πλ. Δ'

Σπχ. β' χ^{Γ} ξ^{Δ}
Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται Δ

Δ χ^{Δ} α^B
Πρε σβει αις των α γι ωνσου Δ σωσονη

μας Κυ ρι ε ξ^{β}

Σπχ. γ' χ^{Γ} ξ^{Δ}
Θαυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοιτης θα λασσης Δ θαυ μα στος εν υ ψη

λοις ο Δ Κυ ρι ος Δ

Δ χ^{Δ} α^B
Πρε σβει αις των α γι ωνσου Δ σωσονη

μας Κυ ρι ε ξ^{β}

Σπχ. δ' χ^{Γ} ξ^{Δ}
Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφο δρα ^Δ τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη

τα η με ρων ^Δ

^B
^Δ Πρε σβει αις των α γι ων σου ^Δ σωσον η

μας Κυ ρι ε ⁶

^Δ Λο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι ^Δ

^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι αι ω νων Α μην ^Δ

^M
^Δ Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

του Θε ου ^Δ α θα να τος υ πα α α αρ χων

καὶ κα τα δε ζα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χριστε ο Θε
ος θα να ατωω θα να τον πατη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος δισυν δο ζα
ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
ματι σωσον η μα α ας

Αντίφωνο Γ'
Ηχος Δι

Σπχ. α' χ̄ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα

τω Κυ ρι ω α λα λα ξω μεν τω Θε ω

τω Σω τη ρι η μων

χ̄ Σω σον η μα ας γι ε Θε ου

εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. β' χ̄ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

του εν ε ξο μο λο γη σει και εν ψαλ

μοις α λα λα ξω μεν αυ τω

χ̄ Σω σον η μα ας γι ε Θε ου

εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

ω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν

Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εισοδικό

Ἄλευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χριστω Κω σον η μα ας γι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας
Σοι αλ λη λου ι α Ἄπολυτίκιον

ΟΔ 10-2023 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

Άπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἅγιος Ἡχος Λαζαρίου

Π
χ π ρι ε τον λα ον σου Δ
π ρω σον Κυ + ε τον λα ον σου Δ
και ευ λο γη σον Δ την κληρο νο μι ανσου

π ρι κας τοις βα σι λε ευ σι Δ κα τα βαρ

βα α ρων δωρου μενος π ρι και το σον φυ

λα ατ των Δ δι α του Σταυρου σου πο λι 1

π
τε ευ μα π

Άπολυτίκιον
τοῦ Άγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφροαν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀγήτητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἄχος Δι

Ἄχος Δι εν τῷ Σταυρῷ εκουσίως
τῇ επωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ
αὐτοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησε Χριστὲ ο
Θεός εν φρανον εν τῇ δύναμει σου
τοὺς πιστούς βασιλεῖς η μων νίκας χορηγῶν
γων αυτοῖς κατὰ τῶν πολέων μιων τὴν συμ-

μα χι αν ε χοι εν την σην ^Δ ο πλον ει
ρη η νης ^{ζ'} α ητ τη τον τρο ο παι ο
ο ον ^Δ

**ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΗ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:25-33

Ἄδελφοί, οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησεν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὅδατος ἐν όήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἐαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ρυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ’ ἵνα ἡ ἀγία καὶ ἀμωμος. Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἐαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἐαυτῶν σώματα. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἐαυτοῦ γυναῖκα ἐαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἐαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ’ ἐκτρέψει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ

τῶν ὀστέων αὐτοῦ. Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἔνα ἔκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ως ἑαυτόν, ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Ἀλληλούϊα Ἡχος πλ. δ'

Ἄναστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. **Ωμοσε** Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Ὕχος πῷ πα

π^Π ρι ε ε λε η σον π
 Ἀκυρι ε ε ε λε η σον Ἀ

π^Π ρι ε ε ε λε η σον π
 Ἀκυρι ε ε ε λε η σον Ἀ

π^Π ρι ε ε ε λε η σον π
 Ἀκυρι ε ε ε λε η σον Ἀ

π^Π ρι ε π
 Ἀκοικυρι ε Ἀ

π^Π μη η η η η η η η η η η η η η η
 Ἀμην η η η η η η η η η η η η η η η η η

χ^χ τω πνευ μα τι ι ι ι ι ι ι σγ π
 οικαι τω πνευ μα τι ι ι ι ι ι ι σγ Ἀ

π^Π Ετερον.
 π^Π οι οι οι οι οι Κυρι ε Ἀ

π^Π ρι ε π^Π ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Ἀκυρι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

π^Π α μην π
 Ἀμην α μην Ἀ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

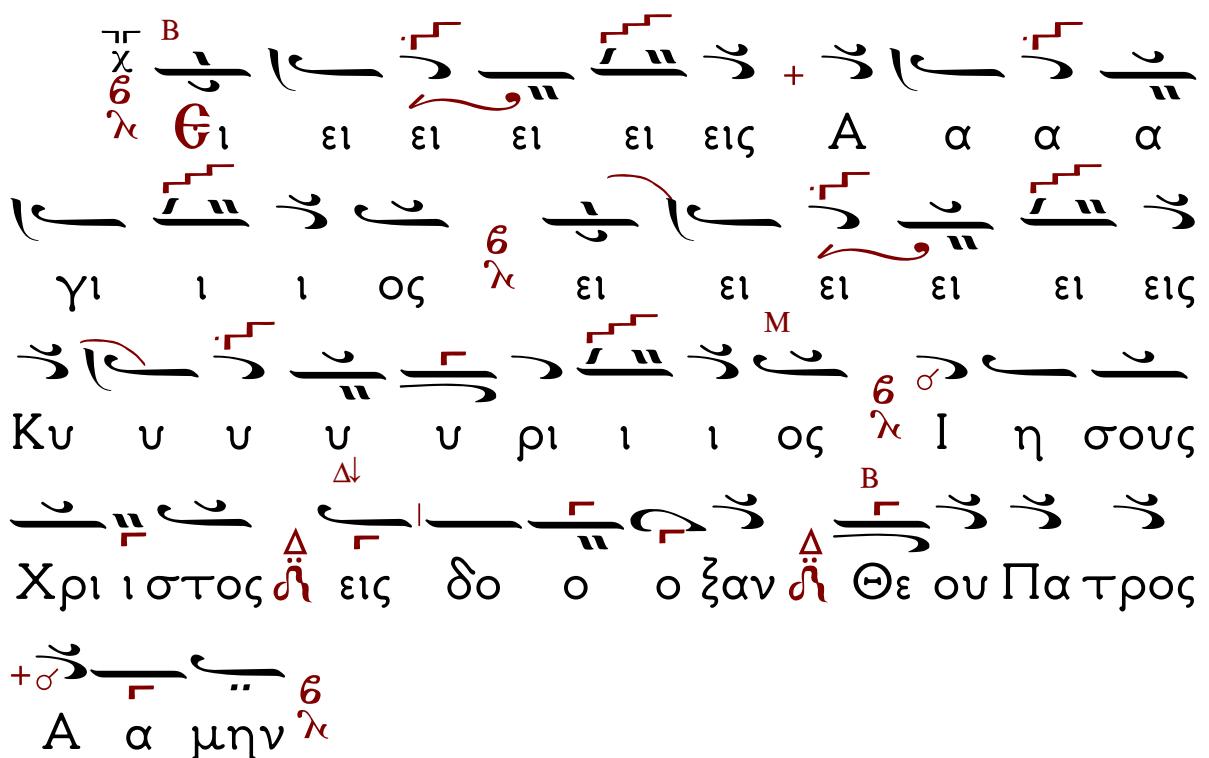
Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ὕπατη Επαναφορά της Κυριακής

Πατέρει ει εις Αγιος Δι ει εις Κυ υ ρι
 ι ι ος η σους Χρι στος εις δοξαν Θε
 ου Πατρος α μην Δι

Ὕποκριτος

Ἡχος π̄η Πα ^π
 π̄η ^π α α νες Α α α φες ^η Συγ
 χω ω ρησον ο Θε ε ε ος ^η Τα Πα
 ρα α πτωω μα α τα Η μων ^η Τα
 Ε κου ου σι ι ι α ^η τα α κου ου
 ου σι ι ι α ^η τα εν γνωω ω σει ^η και τα
 εν α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α ^η τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα ^η τα κα τα νουν ^η και δι α α νοι οι αν ^η
 τα πα αν τα η μιν συχω ω ω ρη σον ^η
 ως α γα θο ος και αι αι φι λα α α
 α αν θρω ω ω πο ο ο ος ^η

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ὕχος πρὸ Πα

πρὸ Χριστε ε το φως το α λη θι νον χριστο
 φω τι ζον και α γι α α α α α α α ζο
 ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με
 νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο
 σμον πρ ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
 μα ας χριστο φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
 που ου ου ου σου χριστο εν αυ τω ο ψω
 ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
 ο σι ι ι τον πρ και κα τε εν θυ υ υ
 υ νο ον Δι τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ^πε εν τοο ο λωω ω ωνσου ^π
πρε σβει ει αις της ^πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^χ^ο και πα αν τωων
σου ου των A γι ω ω ων α μην ^Δδι

Κοινωνικόν
~Ηχος η^π Πα^ρ

χ^π π^η Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι^π και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου^η ε πι κα λε^ε ε σο ο ο ο
 μαι^π Αλ λη λου ου^η ου ι ι ι ι α
 α α α^π

Σπίχος. π^η Ε πι στευσα δι ο ε λα α
 λη σα^π ε γω δε ε τα πει νω θη ν σφο δρα^π
 π^η π^η Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι^π και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου^η ε πι κα λε^ε ε σο ο ο ο

μαι ^π_q Αλ λη λου ου ου ι 1 1 1 1 α

α α α ^π_q

Σπίχος. ^Π_q Τι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ω ^Δ_Δ πε ρι πα αντων ^π_q ων ανταπε δω κε

μει ^π_q

^Π_q Πο τη ρι 1 ον σω τη ρι 1 ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π_q και το ο νο μα α Κυ

υ ρι 1 ου ^η ε πι κα λε ^ε ε σο ο ο ο

μαι ^π_q Αλ λη λου ου ου 1 1 1 1 α

α α α ^π_q

Σπίχος. ^Π_q Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος
του λα ου α αυ του ^π
^π ^π ^π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ^ε ε σο ο ο ο
μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
α α α ^π

Σπίχος. ^π ^π ^π Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι
σκη ης σου ^π δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π
^π ^π ^π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π_q και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ^ε_ε σο ο ο ο
 μαι ^π_q Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
 α α α ^π_q

Σπίχος.

^π_q Θ πι στρε ψον ψυ χη μου εις την
 α να παυσιν σου ^π_q ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ
 γε τη σε σε ^π_q

^π_q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π_q και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ^ε_ε σο ο ο ο
 μαι ^π_q Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α π^q

Σπίχος.

π^q Θ λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος π^q και ο Θε ος η μωων ε λε

ει π^q

π^p

π^q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι π^q και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου π^q ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι π^q Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α π^q

Σπίχος.

π^q Θ υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου π^q εν χω ρα ζωων των π^q

ΟΔ 10-2023 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

π^π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι π^π και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μαι π^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
α α α π^π

Σπίχος. π^π Σοι θυσω π^π θυ σι ι ι αν αι νε
σε ως π^π και εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ε πι κα
λε σο μαι π^π

π^π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι π^π και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π_q Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π_q

Σπίχος.

^π_q Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α

πο δω σω ^π_q ε ναν τι ον παν τος του λα ου

αυ του ^π_q εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου ^π_q εν

με ^π_q ε σω σου Ι ε ρου σα λημ ^π_q

^π_q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π_q και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π_q ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π_q Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π_q

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ἅγιος Δί

Ἄγιος Δί Εἰδομεν τοφως τοαλη θι νου ε λα
 βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προσκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἅγιος Δί Αἱ μην α μην α μην εις α
 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
 ω ω νι ον

Ἄληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυρι ε ⁶ ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ζι ω
σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου ⁶
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἄρχος Δι

Ἄρχος Δι
 αμην Θείη το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος (Δίς)
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 ως του αι ω ω νο ο ος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εύλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 αζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ὕχος Βαρύς ϖ Zω ^z ^χ ^z πα να γι α Δε
 ε σποι να ^η υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
^π ^η οι δου ου λοιοι σου τρε ε χο μεν και πα ρα
 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι ^z
^π προφθασον και λυτρωσε η μας ^η α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
^π ^η οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι ^η παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι ^z ^π Δε ε σποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι 1
 α των πι στων ^Δ ^η Κε χα ρι τω με ε νη η ε

ΟΔ 10-2023 ΟΡΘΟΣ ΓΕΓΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ Πλ. Δ'

πα α κου σον π των πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ~ ε ε ε ε ~

Θεοτοκία εἰς ἡχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἔχος Βαρύς ~ Ζω

Ἄε ~ Μη η κα τα α πι στε ευ σης με ή αν
θρω πι νη προ ο στα σι α ή Πα να γι α δε
εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου ή λι ψις γαρ ε ε
ε χει με ή φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι ή των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα ή σκε πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ γω ο α α ή λι ος ~
παν το θεν πο λε μου ου με νος ή και πα ρα

μυ θι ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου ^z Δε ε
σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα
σι ι ατων πιστων ^g μη μου πα ρι ι δης
την δε ε η σι ι ιν το οσυ μ φε ε ρον ποι η η
σον ^z

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ὕχος Βαρύς ~ Ζω

χ ^{z 3} | ρ — ρ — σ γ — ρ — ρ |
z ~ Με τα βο λη των θλι i βο με ε
νων λ α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
ων υ πα αρχουσα ~ Θε ο τοο κε Παρ θε
ε νε λ σω ζε πο ολιν και λα ον λ των
πο λε μου με ενων η η ει ρη νη ι των
χει μα ζο με νων η γα λη η νη ι η μο
ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω
ω ω ων z

ΟΔ 10-2023 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ Πλ. Δ'

Η Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική έπιμελεια
έγινε με τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.